

[Kr. Kristensen.]

træde det fremsatte forslag i den foreliggende form.

Tesdorpf: Dette lovforslag kan ikke få mit partis støtte i den foreliggende form. Oprindelsen til dette særlige 6 øres tilskud til billiggørelsen af mælken var en speciel idé eller opfindelse af det radikale venstre; man kan også sige, at det var en speciel opfindelse i en speciel situation. Det er vel også derfor, dette parti fortsat omfatter den med særlig omhu, men derfor er der ingen grund for os andre til at blive ved med at hæge om den, når vi mener, tiden er inde til afvikling af denne ordning. Efter vor mening var dette tilskud at opfatte som noget midlertidigt, noget, der blev skabt i en situation for at mildne overgangen, når prisbindingerne faldt væk, også skabt for at mildne det politiske klima på et særligt tidspunkt og bane vejen for et forlig, altså netop en midlertidig foranstaltning.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at erindre om, at det ville have været klogt, hvis man fra radikal side havde lyttet til, hvad der dengang fra mange sider, blandt andet fra mit partis side, blev rådet til: at tilskuddet skulle gøres mindre, men så til gengæld fastlægges for en længere periode. Havde man gjort det, havde man ikke haft det problem, som nu er opstået, at det føles for hårdt og for brat, når tilskuddet falder helt bort.

Den højtærede landbrugsminister forsøgte iøvrigt, sådan som ministeren også fremhævede det før, ved et fornuftigt forslag til finansudvalget i september måned at få de forskellige synspunkter i denne sag til at mødes. Ministeren prøvede netop ved dette forslag til finansudvalget at jævne den overgang, jeg her taler om. Men det lykkedes ikke for den højtærede minister at få finansudvalgets flertal til at vedtage det; men selv om forslaget ikke i øjeblikket foreligger for finansudvalget, behøver det jo ikke at være så absolut begravet, som den ærede ordfører for forslagsstillerne ville gøre det til. Ministerens forslag gav foruden det sæsonmæssige konsummælkstilskud 3 øre i tilskud indtil 2. april 1953, og denne dato ville også være mere fornuftig at arbejde med end den her foreslåede, nemlig 15. maj, mere fornuftig, fordi tilskuddet til rugbrød også udløber til april, og mere fornuftig, fordi

man ved at bruge april som skæringspunkt ville følge finansåret.

Jeg vil gøre et par almindelige bemærkninger om spørgsmålet billiggørelse af netop mælken. Jeg vil fremhæve, at mælk for så vidt ikke er noget dyrt næringsmiddel og heller ikke ville være det, selvom der ikke fandt nogen kunstig billiggørelse sted via statskassen og via flødeafgiften. Hvis mælk blev solgt til den virkelige pris — den pris, den ville koste, hvis der slet ikke var indført nogen ordninger omkring mælkepriserne —, ville den, såvidt jeg kan finde ud af den labyrint af ordninger eller mælkespørgsmålets mangfoldigheder, som den højtærede landbrugsminister talte om, koste ca. 66 øre pr. l med $3\frac{1}{2}$ pct. fedtindhold. Af de 66 øre ville landmanden få ca. 49 øre. Hvis man sammenligner denne pris for mælken, som altså ville være den reelle pris, dersom man ikke gav noget tilskud, med f. eks. prisen på hvidtøl, så koster, såvidt jeg kan se, 1 l hvidtøl 64 øre, men mælkens kalorieindhold, som er 640 pr. kg, er langt, langt større end øllets, som kun er ca. 400, og mælken indeholder 10 gange så meget protein som øl og langt flere mineralstoffer og vitaminer, og så smager den desuden bedre.

Sammenligner man mælkeprisen med prisen på sodavand, f. eks. citronsodavand, er den helt gal for sodavandet! I l citronsodavand uden afgift koster 1 kr. 4 øre, og så skal jeg endda helt lade være med at tale om næringsværdien og vitaminerne i sodavand i forhold til øl. Nu må man selvfølgelig billigvis indrømme, når jeg nævner denne pris, at man må tænke på, at kvartliterflasker gør sodavand noget dyrere pr. liter, men alligevel er der en voldsom forskel i prisen mellem mælk og sodavand. Derfor er det også efter min mening mærkeligt og vil altid forundre mig, at pristalsfamiliens budget kun har 227 kr. til mælke- og flødeforbruget, men derimod 264 kr. til øl og sodavand. Jeg håber, at forbruget i det virkelige liv er omvendt, således at der bruges mere til mælk og fløde end til øl og sodavand.

Til slut vil jeg gerne for ikke at blive misforstået sige, at jeg har ikke med disse bemærkninger om priserne villet udtale, at jeg slet ikke kan se berettigelsen i, at man har gjort et så godt og jeg vil gerne sige et for børnene uundværligt næringsmiddel som